

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014249
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3119014249.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalú na neverejnom zasadnutí dňa 28. augusta 2019 prejednal sťažnosť odsúdeného T. O. podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. mája 2019, sp.zn. 6Pp/81/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného T. O. **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 13. mája 2019, sp. zn. 6Pp/81/2019 zamietol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona návrh odsúdeného T. O. o jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal odsúdený T. O. sťažnosť, ktorú písomne zdôvodnil s tým, že nesúhlasí s napadnutým rozhodnutím, v ktorom súd skonštatoval nesplnenie tretej materiálnej podmienky, týkajúcej sa prognózy vedenia riadneho života v budúcnosti, nakoľko bol doposiaľ 12-krát súdne trestaný a v minulosti sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Poukázal na nález ÚS ČR, I. ÚS-2201/16 s tým, že podľa odsúdeného je ústavne neúnosné, pokiaľ súd posudzuje podmienku prognózy vedenia riadneho života iba na základe vedenia života a spáchané trestné činy v minulosti, čím tak paušálne vylučuje možnosť podmiennečného prepustenia. Ďalej poukázal na skutočnosť, že Okresný súd Trenčín v napadnutom uznesení poukázal na starší trest z roku 2005, kedy porušil podmienku, avšak opomenul, že pri poslednom podmiennečne uloženom treste v roku 2012 sa po uplynutí skúšobnej doby osvedčil. Má za to, že táto skutočnosť jednoznačne naznačuje pozitívny vývoj v jeho správaní. Záverom svojej sťažnosti uviedol, že podmiennečné prepustenie neznamená „koniec trestu“, ale zahŕňa v sebe nástroje pokračovania procesu resocializácie, napr. skúšobná doba alebo probačný dohľad a pod., preto žiada Krajský súd v Trenčíne, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie, respektíve alternatívne, aby Krajský súd v Trenčíne sám vo veci rozhodol o jeho podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného T. O. nie je dôvodná.

Krajský súd zistil, že okresný súd správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmiennečné prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na podanej žiadosti o podmiennečné prepustenie a požiadal, aby bolo jeho žiadosti vyhovené.

Na základe preskúmania správnosti samotného napadnutého uznesenia krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného T. O. o podmiennečné prepustenie

z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie podmieňuje podmienené prepustenie kumulatívnym splnením zákonných podmienok, a to vykonanie časti trestu v predpísanej dĺžke, preukázanie polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázanie dôvodnej možnosti očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. V podrobnom odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), rovnako bola u odsúdeného splnená druhá zákonná (materiálna) podmienka, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, avšak nebola u neho splnená tretia zákonná (materiálna) podmienka, a to preukázanie polepšenia svojím správaním vo výkone trestu do takej miery, že v kontexte celkového hodnotenia osoby odsúdeného sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Z ustanovení § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. teda vyplýva, že predpokladom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného T. O. je súčasné splnenie troch podmienok a to, že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Vykonanie zákona zodpovedajúcej časti uloženého trestu (polovica uloženého trestu) a pozitívne hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje preto ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmienené prepustenie. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmienené prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatel'ovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode.

Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Krajský súd dospel k záveru, že okresný súd správne zistil, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmienené prepustenie, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (z nich najmä sklon k páchaniu trestných činov, stredný stupeň rizika recidívy a jeho menej priaznivej resocializačnej prognózy so stredným rizikom sociálneho zlyhania, pričom rizikovým faktorom je opakované páchanie trestnej činnosti, nekritický postoj k spáchanej trestnej činnosti a absencie stredoškolského vzdelania) nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Okresný súd správne prihliadol najmä na trestnú minulosť odsúdeného, ktorý bol doteraz 12-krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť, pričom je zrejmé, že ani predchádzajúce odsúdenia (a to aj nepodmienené tresty odňatia slobody) nemali na odsúdeného pozitívny vplyv, tieto sa u odsúdeného

minuli svojmu účelu, preto je potrebné, aby si vykonávané tresty vykonal v celosti. Okresný súd správne poukázal na skutočnosť, že odsúdenému bola daná viacnásobne možnosť preukázať spoločnosti svoju nápravu a schopnosť viesť riadny život, avšak odsúdený túto možnosť nevyužil, nakoľko sa aj naďalej dopúšťal trestnej činnosti. Rovnako správne vyhodnotil osobu odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti, pričom od jej páchania ho neodradili ani vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody a ani hrozba nariadenia výkonu trestu odňatia slobody z dôvodu neosvedčenia sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia. Krajský súd po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, preto sťažnosť odsúdeného nepovažoval za dôvodnú a neakceptoval ju.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu nie je dôvodná, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.